

سوره ۱۵: الحجر

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الر - این آیات کتاب و قرآن مبین است. (۱)

کافران (هنگامی که آثار شوم اعمال را ببینند) چه بسا آرزو می‌کنند مسلمان بودند! (۲)

بگذار آنها بخورند و بهره گیرند و آرزوها آنانرا غافل سازد، ولی به زودی خواهند فهمید (۳)

ما (اهل) هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم مگر اینکه اجل معین (و زمان تغییر ناپذیری) داشتند. (۴)

هیچ گروهی از اجل خود پیشی نمی‌گیرد و از آن عقب نخواهد افتاد. (۵)

و گفتند ای کسی که «ذکر» (قرآن) بر تو نازل شده، مسلماً دیوانه‌ای!! (۶)

اگر راست می‌گوئی چرا فرشتگان را برای ما نمی‌آوری؟! (۷)
(اما اینها باید بدانند) ما فرشتگان را جز به حق نازل نمی‌کنیم و هرگاه نازل شوند دیگر به اینها مهلت داده نمی‌شود (و در صورت انکار به عذاب الهی نابود می‌گردند)
(۸)

ما قرآن را نازل کردیم، و ما بطور قطع آن را پاسداری می‌کنیم. (۹)

ما پیش از تو (نیز) پیامبرانی در میان امتهای نخستین فرستادیم. (۱۰)

هیچ پیامبری به سراغ آنها نمی‌آمد مگر اینکه او را به باد استهزاء می‌گرفتند. (۱۱)

ما اینچنین (و با استفاده از تمام وسائل) قرآن را به درون دلهای مجرمان راه می‌دهیم. (۱۲)

(اما با این حال) آنها به آن ایمان نمی‌آورند، و سنت اقوام پیشین نیز چنین بود. (۱۳)

و اگر دری از آسمان به روی آنان بگشاییم و آنها مرتباً در آن بالا روند... (۱۴)

باز می‌گویند: ما را چشم بندی کرده‌اند! بلکه ما (سر تا پا) سحر شده‌ایم!! (۱۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ (۱)

رَبِّمَا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ (۲)

ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۳)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ (۴)

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ (۵)

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ (۶)

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۷)

مَا نُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ (۸)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (۹)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ (۱۰)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۱۱)

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (۱۲)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ (۱۳)

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ (۱۴)

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكَّرَتْ أُبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ (۱۵)

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ (۱۶)

ما در آسمان برجهایی قرار دادیم، و آنرا برای بینندگان تزیین کردیم. (۱۶)

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (۱۷)

و آنرا از هر شیطان مطرودی حفظ نمودیم. (۱۷)

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ (۱۸)

مگر آنها که استراق سمع کنند که شهاب مبین آنان را تعقیب می کند (و می راند) (۱۸)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْفَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ (۱۹)

و زمین را گسترده کردیم، و در آن کوههای ثابتی افکندیم، و از هر گیاه موزون در آن رویاندیم. (۱۹)

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ (۲۰)

و برای شما انواع وسایل زندگی در آن قرار دادیم، و همچنین برای کسانی که شما نمی توانید به آنها روزی دهید. (۲۰)

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ (۲۱)

خزائن همه چیز نزد ما است ولی ما جز به اندازه معین آنرا نازل نمی کنیم. (۲۱)

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاحِقَ فَإَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ (۲۲)

ما بادها را برای تلقیح (ابرها و بهم پیوستن و بارور ساختن آنها) فرستادیم، و از آسمان آبی نازل کردیم با آن سیراب ساختیم، در حالی که شما توانائی حفظ و نگهداری آن را نداشتید. (۲۲)

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ (۲۳)

مائیم که زنده می کنیم و می میرانیم و وارث (همه جهان) ما هستیم. (۲۳)

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ (۲۴)

ما هم پیشینیان شما را دانستیم و هم متاخران را. (۲۴)

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۲۵)

پروردگار تو قطعاً همه را (در قیامت) جمع و محشور می کند چرا که حکیم و دانا است. (۲۵)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۶)

ما انسانرا از گل خشکیده ای که از گل بدبوی (تیره رنگی) گرفته شده بود آفریدیم. (۲۶)

وَالْجَنَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (۲۷)

و جن را پیش از آن از آتش گرم و سوزان خلق کردیم. (۲۷)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۸)

بخاطر بیاور هنگامی که پروردگارت به فرشتگان گفت من بشر را از گل خشکیده ای که از گل بدبوئی گرفته شده بود خلق می کنم. (۲۸)

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ (۲۹)

هنگامی که کار آنرا بپایان رسانیدم و در او از روح خود (یک روح شایسته و بزرگ) دمیدم همگی برای او سجده کنید. (۲۹)

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۳۰)

فرشتگان همگی و بدون استثناء سجده کردند. (۳۰)

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۱)

جز ابلیس که ابا کرد از اینکه با سجده کنندگان باشد. (۳۱)

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ (۳۲)

(خداوند) فرمود ای ابلیس چرا با سجده کنندگان نیستی. (۳۲)

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ
مَسْنُونٍ (۳۳)

گفت من هرگز برای بشری که او را از خاک خشکیده‌ای که
از گل بدبوئی گرفته شده است آفریده‌ای سجده نخواهم
کرد! (۳۳)

قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ (۳۴)

فرمود از صف آنها (فرشتگان) بیرون رو که رانده درگاه
مائی. (۳۴)

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ (۳۵)

و لعنت (و دوری از رحمت حق) بر تو خواهد بود تا روز
قیامت. (۳۵)

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرُنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ (۳۶)

گفت پروردگارا! مرا تا روز رستاخیز مهلت ده (و زنده بگذار).
(۳۶)

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ (۳۷)

فرمود تو از مهلت یافتگانی. (۳۷)

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (۳۸)

(اما نه تا روز رستاخیز بلکه) تا روز و وقت معینی. (۳۸)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ
أَجْمَعِينَ (۳۹)

گفت پروردگارا! بخاطر اینکه مرا گمراه ساختی من نعمتهای
مادی را در زمین در نظر آنها تزیین می‌دهم و همگی را
گمراه خواهم ساخت! (۳۹)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (۴۰)

مگر بندگان مخلصت، (۴۰)

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (۴۱)

فرمود این راه مستقیم من است (و سنت همیشگیم)... (۴۱)
که بر بندگانم تسلط نخواهی یافت مگر گمراهانی که از تو
پیروی می‌کنند. (۴۲)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ (۴۲)

و جهنم میعادگاه همه آنها است. (۴۳)

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ (۴۳)

هفت در دارد و برای هر دری گروه معینی از آنها تقسیم
شده‌اند! (۴۴)

لَهَا سَعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ (۴۴)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۴۵)

پرهیزگاران در باغها(ی سر سبز بهشت) و در کنار
چشمه‌های آن هستند. (۴۵)

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ (۴۶)

(فرشتگان الهی به آنها می‌گویند) داخل این باغها شوید با
سلامت و امنیت. (۴۶)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ (۴۷)

هر گونه غل (حسد و کینه و عداوت و خیانت) از سینه آنها
بر می‌کنیم (و روحشانرا پاک می‌کنیم) در حالی که همه
برادرند و بر سریرها روبروی یکدیگر قرار دارند. (۴۷)

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ (۴۸)

نمیگردند. (۴۸)

نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْعَفْوَورُ الرَّحِيمُ (۴۹)

بندگانم را آگاه کن که من غفور و رحیمم. (۴۹)

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ (۵۰)

(و نیز آنها را آگاه کن که) عذاب و کیفر من عذاب دردناکی
است. (۵۰)

وَتَبَيَّنُّهُمْ عَنْ ضَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ (۵۱)

و به آنها (بندگانم) از میهمانهای ابراهیم خبر ده. (۵۱)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ (۵۲)

هنگامی که بر او وارد شدند و سلام گفتند (ابراهیم) گفت ما
از شما بیمناکیم! (۵۲)

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ (۵۳)
قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ (۵۴)

گفتند نترس ما تو را به پسری دانا بشارت می‌دهیم. (۵۳)
گفت آیا به من بشارت می‌دهید با اینکه پیر شده‌ام؟ به چه چیز بشارت می‌دهید؟ (۵۴)

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَانِطِينَ (۵۵)
قَالَ وَمَنْ يَفْنَأُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (۵۶)

گفتند تو را به حق بشارت دادیم، از مایوسان مباش! (۵۵)
گفت چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش مایوس میشود. (۵۶)

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۵۷)

(سپس) گفت ماء‌موریت شما چیست ای فرستادگان خدا؟ (۵۷)

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ (۵۸)

گفتند ما به سوی یک قوم گنهکار ماء‌موریت پیدا کرده‌ایم (تا آنها را هلاک کنیم). (۵۸)

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ (۵۹)
إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ (۶۰)

مگر خاندان لوط که همگی آنها را نجات خواهیم داد... (۵۹)
بجز همسرش که مقدر داشتیم از بازماندگان (در شهر و هلاک شوندگان) باشد. (۶۰)

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (۶۱)

هنگامی که فرستادگان (خدا) به سراغ خاندان لوط آمدند... (۶۱)

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكْرُونَ (۶۲)

(لوط) گفت شما گروه ناشناسی هستید! (۶۲)

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ (۶۳)

گفتند ما همان چیزی را برای تو آورده‌ایم که آنها (کافران) در آن تردید داشتند (ما ماء‌ور عذابیم). (۶۳)

وَأْتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (۶۴)

ما واقعیت مسلمی را برای تو آورده‌ایم و راست می‌گوئیم. (۶۴)

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (۶۵)

بنابر این خانواده‌ات را در اواخر شب با خود بردار و از اینجا ببر، تو بدنبال سر آنها حرکت کن، احدی از شما به پشت سر خویش ننگرد. و به همانجا که ماء‌ور هستید بروید. (۶۵)

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ (۶۶)

و ما به لوط این موضوع را وحی فرستادیم که صبحگاهان همه آنها ریشه کن خواهند شد. (۶۶)

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ (۶۷)

(از سوی دیگر) اهل شهر (با خبر شدند و به سوی خانه

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (۶۸)

لوط) آمدند در حالی که به یکدیگر بشارت میدادند. (۶۷)

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ (۶۹)

(لوط) گفت اینها میهمانان منند، آبروی مرا نریزید! (۶۸)

قَالُوا أُولَٰئِكَ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (۷۰)

و از خدا بپرهیزید و مرا شرمنده نسازید! (۶۹)
گفتند مگر ما تو را از جهانیان نهی نکردیم (و نگفتیم احدی را به میهمانی نپذیرا!). (۷۰)

قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (۷۱)

گفت دختران من حاضرند اگر می‌خواهید کار صحیحی انجام دهید (با آنها ازدواج کنید و از گناه و آلودگی

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (۷۲)

بپرهیزید). (۷۱)
بجانت سوگند اینها در مستی خود سرگردانند (و عقل و

شعور خود را از دست داده‌اند). (۷۲)

سرانجام بهنگام طلوع آفتاب صیحه (مرگبار، بصورت صاعقه

یا زمین لرزه) آنها را فرو گرفت. (۷۳)

سپس (شهر و آبادی آنها را زیر و رو کردیم) بالای آنها پائین

قرار دادیم و بارانی از سنگ بر آنها فرو ریختیم. (۷۴)

در این (سرگذشت عبرت انگیز) نشانه‌هایی است برای

هوشیاران. (۷۵)

و ویرانه‌های سرزمین آنها بر سر راه (کاروانها) همواره ثابت و

برقرار است. (۷۶)

در این نشانه‌ای است برای مؤمنان. (۷۷)

اصحاب الایکه (صاحبان سرزمینهای پر درخت - قوم

شعیب) مسلما قوم ستمگری بودند. (۷۸)

ما از آنها انتقام گرفتیم و این دو (قوم لوط و اصحاب ایکه)

شهرهای ویران شده شان بر سر راه آشکار است! (۷۹)

اصحاب الحجر (قوم ثمود) پیامبران را تکذیب کردند. (۸۰)

ما آیات خود را برای آنها فرستادیم ولی آنها از آن روی

گرداندند. (۸۱)

آنها خانه‌های امن و امانی در دل کوهها می‌تراشیدند. (۸۲)

اما سرانجام صیحه (مرگبار) صبحگاهان آنها را فرو گرفت.

(۸۳)

و آنچه را بدست آورده بودند آنان را از عذاب الهی نجات

نداد. (۸۴)

ما آسمان و زمین و آنچه میان آن دو است، جز به حق

نیافریدیم، و ساعت موعود (قیامت) قطعاً فرا خواهد رسید،

از آنها (دشمنان) به خوبی صرفنظر کن (و آنها را به

نادانیهایشان ملامت ننما). (۸۵)

پروردگار تو آفریننده آگاه است. (۸۶)

ما به تو سوره حمد و قرآن عظیم دادیم. (۸۷)

(بنابراین) هرگز چشم خود را به نعمتهای (مادی) که به

گروههایی از آنها (کفار) دادیم میفکن، و بخاطر آنچه آنها

دارند غمگین مباش و بال و پر خود را برای مؤمنین فرود

آر. (۸۸)

و بگو من انذار کننده آشکارم. (۸۹)

(ما بر آنها عذابی می‌فرستیم) همانگونه که بر تجزیه گران

(آیات الهی) فرستادیم. (۹۰)

همانها که قرآن را تقسیم کردند (آنچه را به سودشان بود

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُشْرِقِينَ (۷۳)

فَجَعَلْنَا غَالِبِيهَا سَاقِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ (۷۴)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ (۷۵)

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ (۷۶)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ (۷۷)

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ (۷۸)

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ (۷۹)

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ (۸۰)

وَأَتَيْنَاهُم آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ (۸۱)

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ (۸۲)

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْحِحِينَ (۸۳)

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۸۴)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ

لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ (۸۵)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۸۶)

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ (۸۷)

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ

عَلَيْهِمْ وَارْحُضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ (۸۸)

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ (۸۹)

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ (۹۰)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ (۹۱)

پذیرفتند، و آنچه بر خلاف هوسهایشان بود ترک نمودند!
(۹۱)

به پروردگارت سوگند از همه آنها سؤال خواهیم کرد...
(۹۲)

از آنچه عمل می‌کردند! (۹۳)
آشکار آنچه را ماموریت داری بیان کن و از مشرکان روی گردان (و به آنها اعتنا نکن) (۹۴)
ما شر استهزا کنندگان را از تو دفع خواهیم کرد. (۹۵)
آنها که با خدا معبود دیگری قرار دادند اما به زودی می‌فهمند. (۹۶)

ما می‌دانیم سینه تو از آنچه آنها می‌گویند تنگ می‌شود (و تو را سخت ناراحت می‌کنند). (۹۷)
(برای دفع ناراحتی آنان) پروردگارت را تسبیح و حمد گو، و از سجده کنندگان باش. (۹۸)
و پروردگارت را عبادت کن تا یقین (مرگ) فرا رسد. (۹۹)

سوره ۱۶: النحل

به نام خداوند رحمتگر مهربان

فرمان خدا (دائر به مجازات مشرکان و مجرمان) فرا رسیده است برای آن عجله نکنید منزّه و برتر است خداوند از اینکه شریک برای او قائل میشوند. (۱)

فرشتگانرا با روح الهی به فرمانش بر هر کس از بندگانش بخواهد نازل میکند (و به آنها دستور میدهد) که مردم را انذار کنید (و بگوئید) معبودی جز من نیست بنا بر این از مخالفت (دستور) من بپرهیزید. (۲)

آسمانها و زمین را به حق آفرید، او برتر است از اینکه شریک برای او می‌سازند (۳)

انسان را از نطفه بیارزشی خلق کرد و سرانجام او موجودی فصیح و مدافع آشکار از خویشتن گردید. (۴)

و چهار پایان را آفرید در حالی که برای شما در آنها وسیله پوشش و منافع دیگر است و از گوشت آنها می‌خورید. (۵)
و در آنها برای شما زینت و شکوه است به هنگامی که به استراحتگاه شان باز میگردانید و هنگامی که (صبحگاهان) آنها را به صحرا میفرستید. (۶)

آنها بارهای سنگین شما را به شهری که جز با مشقت زیاد به آن نمیرسید حمل میکنند چرا که پروردگارتان رؤف و

فَوَرِّبْكَ لِنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۹۲)

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۳)

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (۹۴)

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ (۹۵)

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۹۶)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ (۹۷)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ (۹۸)

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ (۹۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرَ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۱)

يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ تُنذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ (۲)

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۳)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ (۴)

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۵)

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ (۶)

وَتَحْمِلُ أُنْفُسَكُمْ إِلَىٰ بُدَدٍ لَمْ تَكُونُوا بِالْغَيْهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ (۷)

رحیم است. (۷)

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
(۸)

(و همچنین) اسبها و استرها و الاغها را آفرید تا بر آنها سوار

شوید و هم مایه زینت شما باشد و چیزها (وسائل نقلیه

دیگری) می آفریند که شما نمی دانید! (۸)

و بر خداست که راه است را به بندگان نشان دهد، اما بعضی

از راهها بیراهه است و اگر خدا بخواهد همه شما را (به

اجبار) هدایت می کند (ولی اجبار سودی ندارد). (۹)

او کسی است که از آسمان آبی فرستاد که شرب شما از آن

است، و گیاهان و درختان که حیوانات خود را در آن به چرا

می برید نیز از آن است. (۱۰)

خداوند با آن (آب باران) برای شما زراعت و زیتون و نخل و

انگور می رویند، و از همه میوهها، مسلماً در این نشانه

روشنی است برای گروهی که تفکر می کنند (۱۱)

او شب و روز و خورشید و ماه را مسخر شما ساخت، و نیز

ستارگان به فرمان او مسخر شمایند، در این نشانه‌هایی است

(از عظمت خدا) برای گروهی که عقل خود را بکار

می گیرند. (۱۲)

(علاوه بر این) مخلوقاتی را که در زمین آفریده نیز مسخر

(فرمان شما) ساخت، مخلوقاتی با رنگهای مختلف در این

نشانه روشن است برای گروهی که متذکر می شوند. (۱۳)

او کسی است که دریا را مسخر (شما) ساخت تا از آن

گوشت تازه بخورید و وسائل زینتی برای پوشش از آن

استخراج نمائید، و کشتیها را می بینید که سینه دریا را

می شکافند تا شما (به تجارت پردازید) و از فضل خدا بهره

گیرید، شاید شکر نعمتهای او را بجا آورید. (۱۴)

و در زمین کوه‌های ثابت و محکمی افکند تا لرزش آنرا

نسبت به شما بگیرد، و نهرها ایجاد کرد، و راههایی تا

هدایت شوید. (۱۵)

و (نیز) علاماتی قرار داد و (شب هنگام) آنها بوسیله

ستارگان هدایت می شوند. (۱۶)

آیا کسی که می آفریند همچون کسی است که نمی آفریند؟

آیا متذکر نمی شوید!! (۱۷)

و اگر نعمتهای خدا را بشمارید هرگز نمی توانید آنرا احصا

کنید، خداوند غفور و رحیم است. (۱۸)

خداوند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار می سازید

می داند. (۱۹)

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ
(۹)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ
تُسَيِّمُونَ (۱۰)

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
التَّمْرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۱۱)

وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۱۲)

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
يَذَكَّرُونَ (۱۳)

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ
حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۱۴)

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ (۱۵)

وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ (۱۶)

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۱۷)

وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸)

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ (۱۹)

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
(۲۰)

معبودهایی را که غیر از خدا می‌خوانند چیزی را خلق نمی‌کنند بلکه خودشان هم مخلوقند. (۲۰)

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۲۱)

آنها موجودات مرده‌ای هستند که هرگز استعداد حیات ندارند، و نمی‌دانند در چه زمانی عبادت کنندگانشان محشور می‌شوند. (۲۱)

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (۲۲)

معبود شما خداوند یگانه است، اما آنها که به آخرت ایمان ندارند دل‌هایشان حق را انکار می‌کند، و مستکبرند. (۲۲)

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُغْلِبُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ (۲۳)

قطعاً خداوند از آنچه پنهان می‌دارند و آنچه آشکار می‌سازند با خبر است او مستکبران را دوست نمی‌دارد. (۲۳)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنزِلَ رَبِّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۲۴)

و هنگامی که به آنها گفته شود پروردگار شما چه نازل کرده است! می‌گویند اینها (وحی الهی نیست) همان افسانه‌های دروغین پیشینیان است. (۲۴)

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِن أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ (۲۵)

آنها باید روز قیامت بار گناهان خود را بطور کامل بر دوش کشند، و هم سهمی از گناهان کسانی را که بخاطر جهل گمراهشان ساختند، بدانند آنها بار سنگین بدی بر دوش می‌کشند. (۲۵)

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (۲۶)

کسانی که قبل از ایشان بودند (نیز) از این توطئه‌ها داشتند، ولی خداوند به سراغ شالوده (زندگی) آنها رفت و آنها را از اساس ویران کرد، و سقف بر سرشان از بالا فرو ریخت، و عذاب (الهی) از آنجایی که نمی‌دانستند به سراغشان آمد! (۲۶)

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ (۲۷)

سپس روز قیامت خدا آنها را رسوا می‌سازد، و می‌گوید شریکانی که شما برای من ساختید، و بخاطر آنها با دیگران دشمنی می‌کردید کجا هستید؟ (در این هنگام) عالمان می‌گویند: رسوائی و بدبختی، امروز بر کافران است. (۲۷)

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ فَأَلْقُوا السَّلْمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۲۸)

همانها که فرشتگان (قبض ارواح) روحشان را می‌گیرند در حالی که به خود ظلم کرده بودند، در این هنگام آنها تسلیم می‌شوند (و می‌گویند) ما کار بدی انجام نمی‌دادیم، آری خداوند به آنچه انجام می‌دادید عالم است. (۲۸)

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ (۲۹)

اکنون از درهای جهنم وارد شوید در حالی که جاودانه در آن خواهید بود، چه جای بدی است جایگاه مستکبران! (۲۹)

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ (۳۰)

و هنگامی که بپرهیزگاران گفته می‌شد پروردگار شما چه نازل کرده است؟ می‌گفتند: خیر (و سعادت) برای کسانی که نیکی کردند در این دنیا نیکی است، و سرای آخرت از آنهام بهتر است، و چه خوب است سرای پرهیزکاران. (۳۰)

جَنَاتٍ عَذْبٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ (۳۱)

باغهایی از بهشت جاویدان است که همگی وارد آن می‌شوند، نهرها از زیر آن جریان دارد و هر چه را بخواهند در آنجا هست! (۳۱)

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۳۲)

همانها که فرشتگان (قبض ارواح) روحشان را می‌گیرند در حالی که پاک و پاکیزه‌اند به آنها می‌گویند سلام بر شما باد، وارد بهشت شوید بخاطر اعمالی که انجام می‌دادید. (۳۲)
آیا آنها جز این انتظاری دارند که فرشتگان (قبض ارواح) به سراغشان بیایند یا فرمان پروردگارت (دائر بمجازاتشان) فرا رسد (آنگاه توبه کنند، که توبه آنها در آن زمان بی‌اثر است؟ آری) آنها که پیش از ایشان بودند نیز چنین کردند، خداوند به آنها ستم نکرد، ولی آنان به خویشتن ستم نمودند. (۳۳)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۳۳)

و سرانجام سیئات اعمالشان به آنها رسید و آنچه را استهزا می‌کردند (از وعده‌های عذاب) بر آنها وارد شد. (۳۴)
مشرکان گفتند: اگر خدا می‌خواست نه ما، و نه پدران ما غیر او را عبادت نمی‌کردند و چیزی را بدون اجازه او تحریم نمی‌نمودیم (آری) آنها که قبل از ایشان بودند نیز همین کارها را انجام دادند، ولی آیا پیامبران وظیفه‌ای جز ابلاغ آشکار دارند؟! (۳۵)

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَخَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۳۴)

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۳۵)

ما در هر امتی رسولی فرستادیم که خدای یکتا را بپرستید، و از طاغوت اجتناب کنید خداوند گروهی را هدایت کرد، و گروهی ضلالت و گمراهی دامانشانرا گرفت پس در روی زمین سیر کنید و ببینید عاقبت تکذیب کنندگان چگونه بود؟ (۳۶)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ (۳۶)

هر قدر بر هدایت آنها حریص باشی (سودی ندارد) چرا که خداوند کسی را که گمراه ساخت هدایت نمی‌کند و یاورانی نخواهند داشت. (۳۷)

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ (۳۷)

آنها مؤ کدا سوگند یاد کردند که خدا آنها را که می‌میرند هرگز مبعوث نمی‌کند، آری این وعده قطعی خدا است (که همه مردگانرا به زندگی باز می‌گرداند) ولی اکثر مردم نمی‌دانند. (۳۸)

وَأَفْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (۳۸)

هدف اینست که آنچه را در آن اختلاف داشتند برای آنها روشن سازد تا کسانی که منکر شدند بدانند دروغ می‌گفتند. (۳۹)

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ (۳۹)

(معاد برای ما مشکل نیست چرا که) هنگامی که چیزی را اراده می‌کنیم فقط به آن می‌گوئیم موجود باش، بلافاصله

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۴۰)

موجود می‌شود! (۴۰)

آنها که مورد ستم واقع شدند سپس برای خدا هجرت کردند در این دنیا جایگاه (و مقام) خوبی به آنها می‌دهیم و پاداش آخرت، اگر بدانند، از آنهام بزرگتر است. (۴۱)

آنها کسانی هستند که صبر و استقامت پیشه کردند و تنها توکلشان بر پروردگارشان است. (۴۲)

ما پیش از تو جز مردانی که به آنها وحی می‌کردیم نفرستادیم، اگر نمی‌دانید از اهل اطلاع سؤال کنید. (۴۳)

(از آنها که آگاهند) از دلایل روشن و کتب (پیامبران پیشین) و ما این ذکر (قرآن) را بر تو نازل کردیم تا آنچه به سوی مردم نازل شده است برای آنها تبیین کنی، شاید اندیشه کنند. (۴۴)

آیا توطئه‌گران از این عذاب الهی ایمن گشتند که ممکن است خدا آنها را در زمین فرو برد و یا مجازات (حق) از آنها که انتظارش را ندارند به سراغشان بیاید. (۴۵)

یا به هنگامی که (برای کسب مال و ثروت فزونتر) در رفت آمدند دامانشانرا بگیرد در حالی که قادر به فرار نیستند. (۴۶)

یا بطور تدریجی با هشدارهای خوفانگیز آنها را گرفتار سازد چرا که پروردگار رؤف و رحیم است. (۴۷)

آیا آنها مخلوقات خدا را ندیدند که چگونه سایه‌هایشان از راست و چپ حرکت دارند و با خضوع برای خدا سجده می‌کنند! (۴۸)

(نه تنها سایه‌ها بلکه) تمام آنچه در آسمانها و در زمین از جنبندگان وجود دارد و همچنین فرشتگان، برای خدا سجده می‌کنند و هیچگونه تکبری ندارند. (۴۹)

آنها از (مخالفت) پروردگارشان که حاکم بر آنهاست می‌ترسند، و آنچه را مأموریت دارند انجام می‌دهند. (۵۰)

و خداوند فرمان داده دو معبود انتخاب نکنید، معبود (شما) تنها یکی است، تنها از (کیفر) من بترسید. (۵۱)

آنچه در آسمانها و زمین است از آن او است، و همواره دین (و قوانین دینی) از او می‌باشد و آیا از غیر او می‌ترسید؟! (۵۲)

آنچه از نعمتها دارید همه از ناحیه خداست، سپس هنگامی که ناراحتیها به شما می‌رسد او را می‌خوانید. (۵۳)

و هنگامی که ناراحتی و رنج را از شما برطرف ساخت

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَآ جَزَآءَ لَآخِرَةٍ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ (۴۱)

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۴۲)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۴۳)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۴۴)

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ (۴۵)

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ (۴۶)

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (۴۷)

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يُتَفَتًّٰى ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ (۴۸)

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (۴۹)

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۵۰)

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيتَايَ فَارْهَبُونِ (۵۱)

وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيَّرَ اللَّهُ تَقْفُونَ (۵۲)

وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ (۵۳)

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

(۵۴)

گروهی از شما برای پروردگارشان شریک قائل می‌شوند.

(۵۴)

(بگذار) نعمتهائی را که به آنها داده‌ایم کفران کنند و چند

روزی (از این متاع دنیا) بهره گیرند، اما بزودی خواهید

دانست (سرانجام کارتان به کجا خواهد کشید). (۵۵)

آنان برای بت‌هایی که هیچگونه سود و زبانی از آنها سراغ ندارند سهمی از آنچه به آنان روزی داده‌ایم قرار می‌دهند،

به خدا سوگند (در دادگاه قیامت) از این دروغ و تهمت‌ها

بازپرسی خواهید شد. (۵۶)

آنها (در پندار خود) برای خداوند دخترانی قرار می‌دهند،

منزه است او (از اینکه فرزندی داشته باشد) ولی برای

خودشان آنچه را میل دارند قائل می‌شوند. (۵۷)

در حالی که هر گاه به یکی از آنها بشارت دهند دختری

نصیب تو شده صورتش (از فرط ناراحتی) سیاه می‌شود، و

مملو از خشم می‌گردد! (۵۸)

از قوم و قبیله خود بخاطر بشارت بدی که به او داده شده

متواری می‌گردد (و نمی‌داند) آیا او را با قبول ننگ نگهدارد،

یا در خاک پنهانش کند؟ چه بد حکمی می‌کنند؟! (۵۹)

برای آنها که ایمان به سرای آخرت ندارند صفات زشت

است، و برای خدا صفات عالی است و او عزیز و حکیم است.

(۶۰)

و اگر خداوند مردم را بخاطر ظلمشان مجازات کند

جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نخواهد گذارد، ولی آنها را

تا زمان معینی بتاخیر می‌اندازد، اما هنگامی که اجلشان فرا

رسد نه ساعتی تاءخیر می‌کنند و نه ساعتی پیشی

می‌گیرند. (۶۱)

آنها برای خدا چیزهایی قرار می‌دهند که خودشان از آن

کراهت دارند (یعنی فرزندان دختر) با اینحال بدروغ

می‌گویند سرانجام نیکی دارند، ناچار برای آنها آتش است و

آنها از پیشگامان (در آتش دوزخ) هستند. (۶۲)

بخدا سوگند، پیامبرانی به سوی امت‌های پیش از تو

فرستادیم اما شیطان اعمالشانرا در نظرشان زینت داد، و

امروز او ولی و سرپرستشان است، و مجازات دردناک برای

آنها است. (۶۳)

ما قرآن را بر تو نازل نکردیم مگر برای اینکه آنچه را در آن

اختلاف دارند برای آنها تبیین کنی و مایه هدایت و رحمت

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (۵۵)

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ (۵۶)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ (۵۷)

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (۵۸)

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (۵۹)

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۶۰)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فِإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (۶۱)

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ (۶۲)

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۶۳)

وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۶۴)

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (٦٥)

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ (٦٦)

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (٦٧)

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ (٦٨)

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (٦٩)

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْضِ الْوَعْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (٧٠)

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْدِ رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِعِزْمَةٍ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (٧١)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ (٧٢)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ (٧٣)

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (٧٤)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ

است برای گروهی که ایمان دارند. (٦٤)

خداوند از آسمان آبی فرستاد، و زمین را بعد از آنکه مرده بود حیات بخشید در این نشانه روشنی است برای جمعیتی که گوش شنوا دارند! (٦٥)

و در وجود چهار پایان برای شما (درسهای) عبرتی است، از درون شکم آنها از میان غذاهای هضم شده، و خون، شیر خالص و گوارا به شما می‌نوشانیم! (٦٦)

و از میوه‌های درختان نخل و انگور مسکرات (ناپاک) و روزی خوب و پاکیزه می‌گیرید در این روشنی است برای جمعیتی که اندیشه می‌کنند. (٦٧)

پروردگار تو به زنبور عسل وحی (الهام غریزی) فرستاد که از کوهها و درختان و داربستهائی که مردم می‌سازند خانه‌هایی برگزین! (٦٨)

سپس از تمام ثمرات تناول کن، و راههائی را که پروردگارت برای تو تعیین کرده به راحتی بپیمای، از درون شکم آنها نوشیدنی خاصی خارج می‌شود، به رنگهای مختلف، که در آن شفای مردم است در این امر نشانه روشنی است برای جمعیتی که اهل فکرند! (٦٩)

خداوند شما را آفرید، سپس شما را می‌میراند، بعضی از شما به سنین بالای عمر می‌رسند، بطوری که بعد از علم و آگاهی چیزی نخواهند دانست (و همه چیز را فراموش می‌کنند) خداوند عالم و قادر است. (٧٠)

خداوند بعضی از شما را بر بعضی دیگر از نظر روزی برتری داد (چرا که استعدادها و تلاشهایتان متفاوت است) اما آنها که برتری داده شده‌اند حاضر نیستند، از روزی خود به بردگانشان بدهند و همگی مساوی گردند، آیا آنها نعمت خدا را انکار می‌کنند؟ (٧١)

و خداوند برای شما از جنس خودتان همسرانی قرار داد و برای شما از همسرانتان، فرزندان و نوه‌ها، و از طیبیات به شما روزی داد، آیا به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را انکار می‌کنند! (٧٢)

آنها غیر از خدا موجوداتی را می‌پرستند که مالک روزی آنها از آسمانها و زمین نیستند و توانائی بر اینکار را ندارند. (٧٣) بنابراین برای خدا امثال (و شبیه) قائل نشوید. چرا که خدا می‌داند و شما نمی‌دانید. (٧٤)

خداوند مثالی زده: برده مملوکی را که قادر بر هیچ چیز

مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (٧٥)

نیست، و انسان (با ایمانی) را که رزق نیکو به او بخشیده
است، و او پنهان و آشکار از آنچه خدا به او داده انفاق
می کند، آیا این دو نفر یکسانند؟ شکر خدا را است، ولی
اکثر آنها نمی دانند! (٧٥)

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ
كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٧٦)

و خداوند مثالی (دیگر) زده است: دو نفر را که یکی از آن
دو گنگ مادر زاد است و قادر بر هیچ کاری نیست و سر بار
صاحبش می باشد، او را به سراغ هر کاری بفرستد عمل
خوبی انجام نمی دهد، آیا چنین انسانی با کسی که امر به
عدل و داد می کند و بر راه راست قرار دارد مساوی است؟
(٧٦)

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٧٧)

غیب آسمانها و زمین از آن خداست (و او همه را میداند) و
امر قیامت (به قدری آسان است) درست همانند چشم بر
هم زدن، و یا از آن هم نزدیکتر است (چرا که خدا بر هر
چیزی توانا است). (٧٧)

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٧٨)

و خداوند شما را از شکم مادران خارج نمود در حالی که
هیچ نمیدانستید، اما برای شما گوش و چشم و عقل قرار
داد، تا شکر نعمت او را بجا آورید. (٧٨)

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا
اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٧٩)

آیا آنها به پرندگانی که بر فراز آسمان تسخیر شده اند نظر
نی فکندند؟ هیچکس جز خدا آنها را نگاه نمی دارد، در این
نشانه هائی است (از عظمت و قدرت خدا) برای کسانی که
ایمان دارند. (٧٩)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ
بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا
وَأُوبَارِهَا وَأَشْعَارُهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ (٨٠)

و خدا برای شما از خانه هایتان محل سکونت (و آرامش)
قرار داد، و از پوست چهارپایان نیز برای شما خانه هائی قرار
داد که کوچ کردن و روز اقامتتان به آسانی می توانید آنها را
جابجا کنید، و از پشم و کرک و موی آنها اثاث و متاع
(وسائل مختلف زندگی) تا زمان معینی قرار داد. (٨٠)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا
وَجَعَلَ لَكُم سُرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسُرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ
كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ (٨١)

خداوند از آنچه آفریده سایه هائی برای شما قرار داده، و از
کوهها پناهگاه هائی، و برای شما پیراهن هائی آفریده که شما
را از گرما (و سرما) حفظ میکند، و پیراهن هائی که حافظ
شما به هنگام جنگ است، اینگونه نعمت هایش را بر شما
کامل میکند تا تسلیم فرمان او شوید. (٨١)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (٨٢)

(با این همه) اگر روی برتواند (نگران مباش) تو فقط وظیفه
ابلاغ آشکار داری. (٨٢)

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ (٨٣)

(ولی) آنها نعمت خدا را می شناسند سپس آن را انکار
میکنند و اکثرشان کافرند. (٨٣)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا

بخاطر بیابورید روزی را که از هر امتی گواهی بر آنها مبعوث

هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (۸۴)

می‌کنیم، سپس به کافران اجازه (سخن گفتن) داده نمی‌شود (چرا که دست و پا و گوش و چشم حتی پوست تن آنها گواهی می‌دهند) و توانائی بر رضایت طلبیدن (و تقاضای) عفو ندارند. (۸۴)

هنگامی که ظالمان عذاب را ببینند نه به آنها تخفیف داده می‌شود، و نه مهلت. (۸۵)

و هنگامی که مشرکان معبودهائی را که شریک خدا قرار دادند می‌بینند می‌گویند پروردگارا اینها شریکانی است که ما بجای تو آنها را می‌خواندیم، در این هنگام معبودان به آنها می‌گویند شما دروغگو هستید. (۸۶)

و در آن روز همگی در پیشگاه خدا اظهار تسلیم می‌کنند، و تمام آنچه را دروغ می‌بستند گم و نابود می‌شود! (۸۷)

آنها که کافر شدند و (مردم را) از راه خدا باز داشتند عذابی بر عذابشان بخاطر فسادی که می‌کردند می‌افزائیم. (۸۸)

بیاد آورید روزی را که از هر امتی گواهی از خودشان بر آنها معبوث می‌کنیم، و تو را گواه آنها قرار می‌دهیم، و ما این کتاب (آسمانی) را بر تو نازل کردیم که بیانگر همه چیز است، و مایه هدایت و رحمت و بشارت برای مسلمانان است. (۸۹)

خداوند فرمان به عدل و احسان و بخشش به نزدیکان می‌دهد، و از فحشاء و منکر و ظلم و ستم نهی میکند، خداوند به شما اندرز می‌دهد شاید متذکر شوید. (۹۰)

هنگامی که با خدا عهد بستید به عهد او وفا کنید، و سوگندهایتان را بعد از تاکید نشکنید در حالی که خدا را کفیل و ضامن بر (سوگند) خود قرار داده‌اید، خداوند از آنچه انجام می‌دهید آگاه است. (۹۱)

همانند آن زن (سبک مغز) نباشید که پشمهای تابیده خود را پس از استحکام واه، میتابید، در حالی که سوگند (و پیمان) خود را وسیله خیانت و فساد قرار می‌دهید، بخاطر اینکه گروهی جمعیتشان از گروه دیگر بیشتر است (و کثرت دشمن را بهانه‌ای برای شکستن بیعت با پیامبر خدا می‌شمرد) خدا می‌خواهد شما را با این وسیله آزمایش کند و روز قیامت آنچه را در آن اختلاف داشتید برای شما روشن می‌سازد. (۹۲)

و اگر خدا می‌خواست همه شما را امت واحدی قرار میداد (همه را به اجبار وادار به ایمان میکرد، اما اجبار چه سودی

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ (۸۵)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ (۸۶)

وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۸۷)

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ (۸۸)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ (۸۹)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۹۰)

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ (۹۱)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۹۲)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَتَسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۹۳)

دارد؟) ولی خدا هر کس را بخواهد (و مستحق ببیند) گمراه و هر کس را بخواهد (و لایق بداند) هدایت میکند، و شما از آنچه انجام میدادید بازپرسی خواهید شد. (۹۳)

سوگندهای خود را وسیله تقلب و خیانت در میان خود قرار ندهید، مبدا گامهای ثابت (بر ایمان) متزلزل گردد، و بخاطر بازداشتن (مردم) از راه خدا آثار سوء آنرا بچشید و برای شما عذاب عظیم خواهد بود. (۹۴)

(هرگز) پیمان الهی را با بهای کمی مبادله نکنید (و هر بهائی در برابر آن ناچیز است) آنچه نزد خدا است برای شما بهتر است اگر بدانید. (۹۵)

(زیرا) آنچه نزد شما است فانی میشود، اما آنچه نزد خدا است باقی میماند، و کسانی را که صبر استقامت پیشه کنند به بهترین اعمالشان پاداش خواهیم داد. (۹۶)

هر کس عمل صالح کند، در حالی که مؤمن است، خواه مرد باشد یا زن، به او حیات پاکیزه میبخشیم، و پاداش آنها را به بهترین اعمالی که انجام دادند خواهیم داد. (۹۷)

هنگامی که قرآن می‌خوانی از شر شیطان مطرود شده، به خدا پناه بر. (۹۸)

چرا که او تسلطی بر کسانی که ایمان دارند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند ندارد. (۹۹)

تنها تسلط او بر کسانی است که او را به سرپرستی خود برگزیده‌اند و آنها که نسبت به او شرک می‌ورزند (و فرمانش را بجای فرمان خدا لازم الاجرا می‌دانند). (۱۰۰)

و هنگامی که آیه‌ای را به آیه دیگر تبدیل کنیم (حکمی را نسخ نمائیم) - و خدا بهتر می‌داند چه حکمی را نازل کند - آنها می‌گویند تو افترا می‌بندی اما اکثر آنها (حقیقت) را نمی‌دانند. (۱۰۱)

بگو، آنرا روح القدس از جانب پروردگارت به حق نازل کرده است، تا افراد با ایمان را ثابت قدم گرداند، و هدایت و بشارتی است برای عموم مسلمین. (۱۰۲)

ما میدانیم آنها می‌گویند این آیات را بشری به او تعلیم می‌دهد، در حالی که زبان کسی که اینها را به او نسبت می‌دهند عجمی است ولی این (قرآن) زبان عربی آشکار است. (۱۰۳)

کسانی که ایمان به آیات الهی ندارند خداوند آنها را هدایت نمی‌کند و برای آنها عذاب دردناکی است. (۱۰۴)

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوْءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۹۴)

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۹۵)

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۶)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۷)

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۹۸)

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹)

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ (۱۰۰)

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۰۱)

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ (۱۰۲)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ (۱۰۳)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَيَهْدِيَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۰۴)

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْكَاذِبُونَ (۱۰۵)

تنها کسانی دروغ می‌گویند که ایمان به آیات خدا ندارند، و
دروغگویان واقعی آنها هستند! (۱۰۵)

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ
بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۰۶)

کسانی که بعد از ایمان کافر شوند - به جز آنها که تحت
فشار واقع شده‌اند در حالی که قلبشان آرام با ایمان است -
آری آنها که سینه خود را برای پذیرش کفر گشوده‌اند
غضب خدا بر آنها است و عذاب عظیمی در انتظارشان!
(۱۰۶)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (۱۰۷)

این بخاطر آنست که زندگی دنیا (و پست) را بر آخرت
ترجیح دادند، و خداوند افراد بیایمان (و لجوج) را هدایت
نمی‌کند. (۱۰۷)

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ (۱۰۸)

آنها کسانی هستند که خدا (بر اثر فزونی گناه) بر قلب و
گوش و چشمانشان مهر نهاده (به همین دلیل چیزی
نمی‌فهمند) و غافلان واقعی آنهایند. (۱۰۸)

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۱۰۹)
ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۱۰)

و قطعاً آنها در آخرت زیانکارانند. (۱۰۹)
اما پروردگار تو نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن (به
ایمان بازگشته‌اند) و هجرت کردند و جهاد و استقامت در
راه خدا به خرج دادند پروردگار تو بعد از انجام این کارها
غفور و رحیم است (و آنها را مشمول رحمت می‌سازد).
(۱۱۰)

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۱۱۱)

به یاد آورید روزی را که هر کس (در فکر خویشتن است و)
به دفاع از خود برمی‌خیزد و نتیجه اعمال هر کسی بی‌کم و
کاست به او داده می‌شود و به آنها ظلم نخواهد شد. (۱۱۱)
خداوند (برای آنها که کفران نعمت می‌کنند) مثلی زده
است: منطقه آبادی را که امن و آرام و مطمئن بوده، و
همواره روزیش بطور وافر از هر مکانی فرا می‌رسیده، اما
نعمت خدا را کفران کردند، و خداوند بخاطر اعمالی که
انجام می‌دادند لباس گرسنگی و ترس را در اندامشان
پوشانید. (۱۱۲)

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (۱۱۲)

پیامبری از خود آنها به سراغشان آمد، اما او را تکذیب
کردند، و عذاب الهی آنها را فرو گرفت، در حالی که ظالم
بودند. (۱۱۳)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ
ظَالِمُونَ (۱۱۳)

حال که چنین است از آنچه خدا روزیتان کرده است حلال
و پاکیزه بخورید، و شکر نعمت خدا را بجای آرید اگر او را
می‌پرستید. (۱۱۴)

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (۱۱۴)

خداوند تنها مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را با نام
غیر خدا سر بریده‌اند بر شما تحریم کرده، اما کسانی که

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أِهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ
بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۱۵)

مجبور شوند در حالی که تجاوز و تعدی از حد ننمایند
خداوند آنها را مجازات نخواهد کرد) چرا که خدا غفور و
رحیم است. (۱۱۵)

بخاطر دروغی که زبانهای شما توصیف می‌کند نگوئید این
حلال است و آن حرام، تا بر خدا افترا ببندید، کسانی که به
خدا دروغ می‌بندند رستگار نخواهند شد. (۱۱۶)
بهره کمی در این دنیا نصیبشان می‌شود، و عذاب دردناکی
در انتظار آنها است. (۱۱۷)

چیزهایی را که قبلا برای تو شرح دادیم بر یهود تحریم
کردیم، ما به آنها ستم نکردیم، اما آنها به خودشان ظلم و
ستم کردند. (۱۱۸)

اما پروردگارت نسبت به آنها که از روی جهل اعمال بد
انجام داده‌اند سپس توبه کردند و در مقام جبران بر آمدند،
پروردگار تو بعد از آن آمرزنده و مهربان است. (۱۱۹)
ابراهیم (به تنهایی) یک امت بود مطیع فرمان خدا، و خالی
از هر گونه انحراف، و هرگز از مشرکان نبود. (۱۲۰)
او شکرگزار نعمتهای پروردگار بود، خدا او را برگزید، و به
راه راست هدایتش کرد. (۱۲۱)

و ما در دنیا به او همت نیکو دادیم، و در آخرت از صالحان
است. (۱۲۲)

سپس به تو وحی فرستادیم که از آئین ابراهیم، که خالی از
هر گونه انحراف بود و از مشرکان نبود، پیروی کن. (۱۲۳)
شنبه (و تحریمهای روز شنبه برای یهود) بعنوان یک
مجازات بود که در آنها اختلاف کردند و پروردگارت روز
قیامت در میان آنها در آنچه اختلاف کردند داوری می‌کند.
(۱۲۴)

با حکمت و اندرز نیکو به سوی راه پروردگارت دعوت نما، و
با آنها به طریقی که نیکوتر است استدلال و مناظره کن،
پروردگار تو از هر کسی بهتر می‌داند چه کسانی از طریق او
گمراه شده‌اند و چه کسانی هدایت یافته‌اند. (۱۲۵)
و هر گاه خواستید مجازات کنید تنها به مقداری که به شما
تعدی شده کیفر دهید. و اگر شکیبائی پیشه کنید اینکار
برای شکیبایان بهتر است. (۱۲۶)

صبر کن و صبر تو فقط برای خدا و به توفیق خدا باشد، و
بخاطر (کارهای) آنها اندوهگین مباش و دلسرد مشو، و از
توطئه‌های آنها در تنگنا قرار مگیر. (۱۲۷)

وَأَلَّا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ
لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ (۱۱۶)
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۱۷)

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۱۱۸)

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۱۹)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
(۱۲۰)

شَاكِرًا لِنِعْمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۲۱)

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
(۱۲۲)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ (۱۲۳)

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۱۲۴)

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۱۲۵)

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ
لِلصَّابِرِينَ (۱۲۶)

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ
مِمَّا يَمْكُرُونَ (۱۲۷)

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (۱۲۸)

خداوند با کسانی است که تقوی پیشه می‌کنند و کسانی که
نیکوکارند. (۱۲۸)